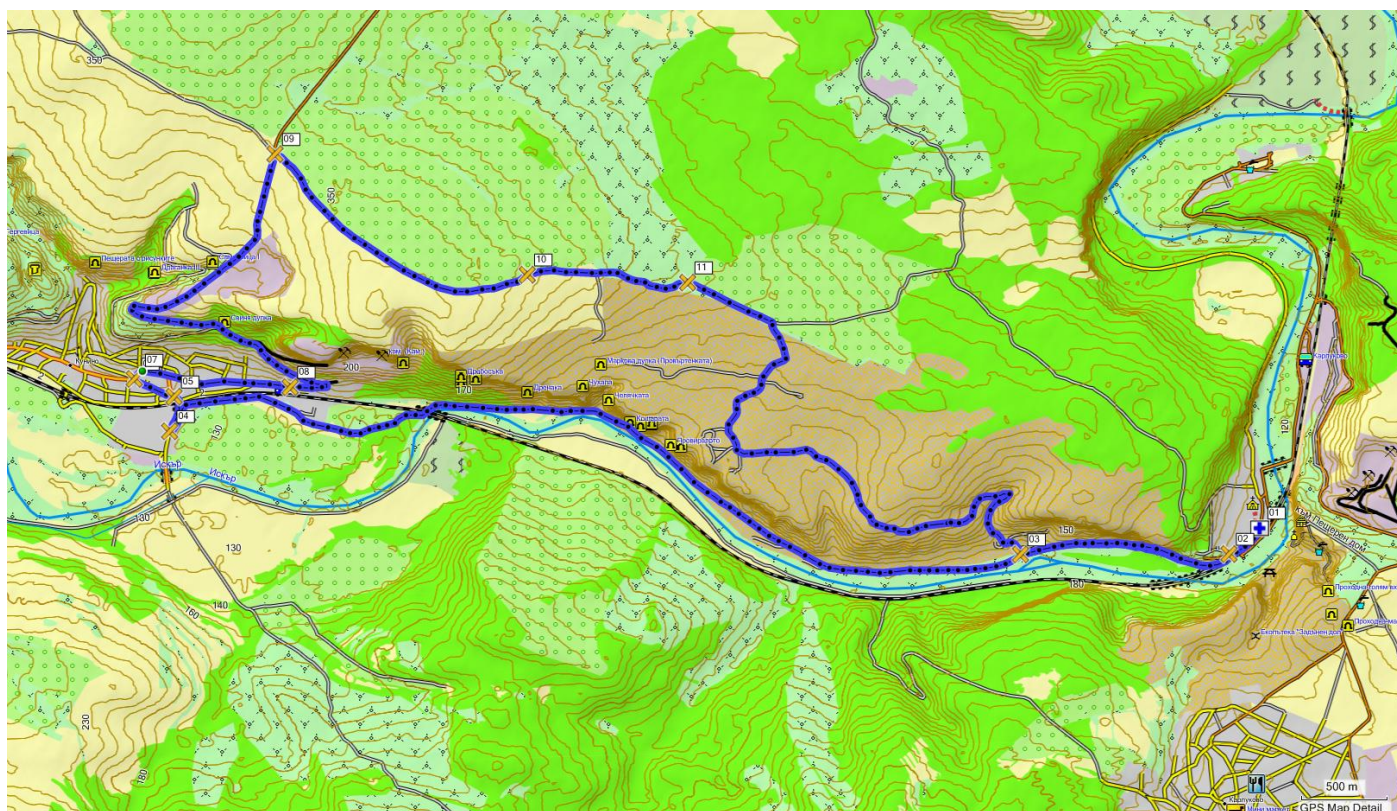
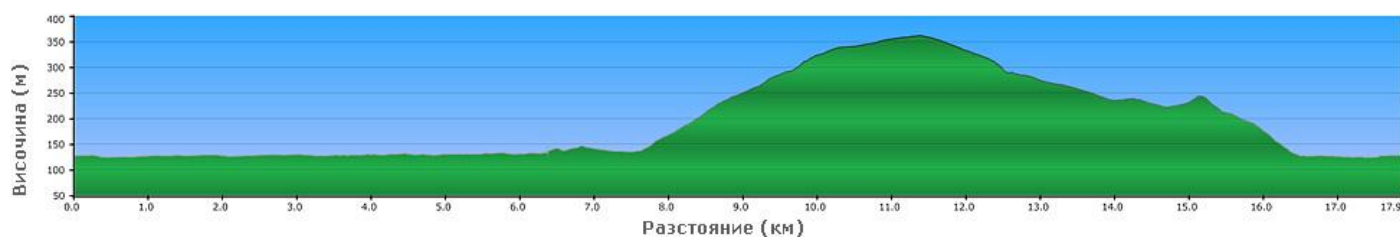

Карлуково - Кунино

Маршрут от MTB-BG.com

Картата е базирана върху [BG Mountains / kade.si](#) . Кликнете върху нея, за да я отворите в по-голям размер.

Изходна точка: входа на психиатричната клиника под с. Карлуково

Дължина: 17.9 км

Изкачване: 300 м

Ниво на техническа трудност: ниско (R1, R2)

Физическо натоварване: ниско (КФН=3.5)

Продължителност: 1-3 часа в зависимост от темпото, почивките и т.н.

Вода: 1.5 л, по маршрута няма чешми

Храна: не е необходима

Терен:

- асфалт - 5.0 км

- черни пътища - 12.9 км

Описание:

01 (0.0 км) - От психиатричната клиника поемаме на запад (срещу течението на реката) по разбит асфалтов път, който след 250 м (**т.02**) се отделя надясно и нагоре, а ние продължаваме по широк черен, макадамен път направо, следвайки брега. Минаваме покрай отдавна изоставена и почти превзета от растителността старовремска фабрика, може би тухларна, и достигаем разклон (**т.03, 1.4 км**), при който отново сме направо покрай реката. До с. Кунино ни очакват още красиви скали отдясно, пътят е само един. Малко преди селото (**4.8 км**) минаваме под жп линията и постепенно навлизаме в покрайнините на селото, където са товарната гара, училището по каменоделство и някаква стара фабрика, свързана пак с материала от скалите наоколо.

В **т. 04 (6.3 км)** излизаме на широк път, обръщаме посоката към селото и минаваме по мост над влаковите релси. В **т. 05 (6.5 км)** се отделяме асфалтираната улица по черен път между къщите, за да достигнем (от уважение, не за друго) центъра на това интересно, но за жалост обезлюдяващо се село. След 300 м (**т.06**) завиваме вдясно по главната улица и след още 50-ина метра сме пред кметството (**т.07**).

Оттук продължаваме надясно по главната улица към края на селото. В **т.08 (7.6 км)** пропускаме отбивка вдясно и напускаме Кунино, като започваме да се изкачваме по един стръмен и много прашен асфалтов път, който започва да се изкачва по склона със серпентини и дълги прави между тях. Поглеждаме селото отгоре, оглеждаме и страхотния каньон в близост до него. Минаваме покрай голяма кариера вдясно от нас (тя е причината за прахоляка по пътя) и след нея наклонът започва да „отпуска“.

09 (10.3 км) - На върха на платото вдясно има хубав черен път. Поемаме по него и продължаваме с плавно и леко изкачване, което преминава в също такова спускане. Движим се покрай обработваеми площи (предимно от лявата страна), докато вдясно от нас, някъде по-далеч, са скалните отвеси, под които карахме в първата част на маршрута. В **т.10 (12.0 км)** пътят се разделя - следваме десния. В **т.11 (12.8 км)** се отделя път наляво покрай един земеделски масив, а ние продължаваме направо покрай същия парцел. Оттук пътят става малко по-пресечен и с дълбоки коловози, най-добре е да се кара между тях. След 500 м пътят се отделя надясно от нивата, излиза на едни поляни и отново се подобрява като терен. Следва спускане, следваме само основния път, възможно е да има разклонения към съседни ниви. Спускането ни отвежда до една долчинка, където за кратко пътят се изкачва нагоре и е малко по-изровен и обрасъл с трънливи храсти. Следва още по-дълго спускане, като само на отделни места е поостръмно. Минаваме през нефункционираща кариера, след нея пътят е малко по-обрасъл и накрая излизаме в **т.03 (16.5 км)** на добре познатия ни път покрай реката. По него наляво се прибираме до психиатричната болница, за да завършим карането.